Forfatteroversigt

Føla med

Kontakt

SPROGMUSEET

Redaktør: Ole Stig Andersen

Ded borrijnholmska måled

Af Camilla Luise Dahl 23. maj 2011 • I kategorien Dialekter • 🔠 🖂 🚮

[Ordforklaring i bunden af artiklen]

språg. Ded skånska måled e ejt samlad begrev sæm dækkjer áuer dom monga dialektarna, dær fijnnas i ded forna østdanska områded Skåne, Halland, Blekinge à Borrijnholm tesamms. Dom fira områden hár tedels en fælles sprägstoria, tedels ejt majed forskjellit språgskott å udvikling. Sæm bekiænt ble aile dom fira områden svenska mæ

I 2009 kom borrijnholmsk sæm en å dialektarna i ded skånska måled på UNESCOs lista åuer truada

Roskildefreden i 1658. Beslutningen lejte te oppvigling å mostånd iblån di lokåle folken, mæn bárastans på Borriinholm ænnda en oppstánd gott for dom impliserada, alrede i 1659 va svenskestyred áuerhatt, borrijnholmarana ble svenskan beburen og kujnna áuergji øn te dænj danske kongijn.

Áuergongn fijkkj stor betyjning for dænj spráglia

udviklingen; medans Skåne, Halland å Blekinge ætte Skånska Krig ble ujnnelajt en "forsvenskningsproces", dær hadde te foremål a udrydda ajl dansk, ble Borrijnholm mæ sin geográfiska plasering isolerad frá restan á ded dansktálannes ræja. Resultáted hár for Borrijnholms vekommannes vared ejt konservativt málbrøg ijnnehojllannes gamla, foræjllada or dær for lán tijd sidn gjik á brøg i resten á lanned, ejt arkáisk bøjningssystem forudan diversa særlia skånska gloser, dær ijnnehøjller bådda lokált opståtte or å or, dær hár vared kjænt i hela ded østdanska områded.

Borrijnholmsk i brøg

Borrijnholmsk hár vared på tebágegong i flera slæjtled. Mæ dænj stijannes brøggan å tv, rádio å skollegong bárastans på "rigsdansk" å otast førde lærara, er borrijnholmsk i stijannes gråd bled "fordansket" å ræjasmålsprægd. En gryza iblán di ælra hár vared a dorra áfø ønte skujlla kujnna snakka rá på bára få generasjoner å a språgged alreda nu e så gott sæm forgatt. Ilæl e tendensen så småt ve a bryddas ijnnan for di siste få åren, vorra borrijnholmska ojnna horra å pibla e ijen begjyjnt a brøgga måled. Ded borrijnholmska språgged anvænnas då nåd ajnlens enn forra, idå ælra borrijnholmska or á begrev houdsálit optás som en form á slang, dær ibláns ded danska. Ded e pløsselit bled "kjølit" a kalla væranra "rázzapás" á "klævsjijd". Ejn kanj "skræjnkja" sijn mostájnnara i fobull æjle "stjærna" ejn jøsser kar, á ajla ve væl helst "sjødda" nåd. Å ejn kanj åu mera humoristisk kjøvva en "pugga mæ fyjl". Desforudan e ejn del borrijnholmska or å orstæv alri forsvojnnad å brøggas inu i tálesprågged, å en borrijnholmsk sætning kanj næstan alri sluttas udan ejt "ønte", "jo" æjle "va".

Borrijnholmsk på skrivt bler i storra gråd benyjttjad å di ojnna, ønte sællan kanj ejn se måled på blogs å online netværk som Facebook á ságar som sms-sprág. Di storsta udfordringarna á borrijnholmsk idá torra sálens ijkkje vara ded snakde språgged, mæn ded skrevna. I dom borrijnholmska skolarna lærer bællana saj bára mæn dansk, å ijnena timmer e fråsat te borrijnholmsk mæ dænjs særlia udfordrannes grámmatik å stavning. Ded gjor a borrijnholmska ojnna nok e brøggara å språgged mæn vijlara te'd e dom ønte.

Trods dænj næra fordelen ve især á fokusera på ejt fælles rijssprág á ijnbyrdes spráglia fattelse áueral i lanned, sá e hujntan på borrijnholmskujnnevizning ønte udan trøbbel. Storstedelen å Borrijnholms litteraturskat såsæm bøgger, dikt, storier å sannsåger e skrevde på dialekt; romåner, songa å ævent åvizstøkkjer fijnnas mæn båra på borriinholmsk. Å udan nonna form å læzning i dom mest basåla element idå ded borriinnholmska skrivtsprågged, då e'ed ønte bárastans dænj borrijnholmska litteraturskattijn, som øns ojnna i løvved å få slæjtled ønte ve kujnna læza, ded e i hoj grád au dorra ejna skrivna frambrinjelser, dær ve'jkje kujnna læzas a anra enn en liden ijnvigd skára.

Skrivtspråggeds udvikling på Borrijnholm mijnner i stijannes gråd om orblijnnas udfordringer; dorra konner å manja kanj læza va dom skriver, mæn ønte udanforståannes. Dænj formen for borrijnholmsk, sæm benyjttjas å nutijdens borrijnholmska ojnna, e ønte básered på nonna skrivtli konvensjon æjle trádisjon, ønte danned ud ifrå etymologiska a sprágstoriska præmisser, mæn e ejt slavs lyjdsprág, vor ejn forsøjer a ijenskáva dom oren ejn udtáler

Te eksempel kanj ejn se, a dom oren, sæm på borrijnholmska udtálas mæ tj-lyjd, å sæm ajlti i borrijnholmsk hár vared stavad kj, nu skrivs, sæm dom lyr – mæ tj. På Facebook-gruppan " $\underline{\text{Du ved du er fra Bornholm når...}}$ " kanj ejn te eksempel fijnna dæjn gamla ártelihen, om a dær fijnnas tre slavs máda, dær begjyjnner mæ t: "torsk", "tjyd"å "tjyllinj". Ártelihen fungerer naturliviz bære, når dænj fortællas munjlit, for bådda "tjyd" å "tjyllinj" stávas "kjød" å kjyllijn", á ártelihen bestár í a gjora viner á hujntannes stávekujnskav. Vor dænj oprijnnelit gjorre viner á" borrijnholmara, sæm kujnn'jkje stáva te oren "kjød" á "kjyllijn", hár ded æjnred saj te, a ejn jimmsk borrijnholmara fajtisk sajer "tjyd" a "tjyllinj", mæn a ded ræjtia e "kød" a "kylling" sæm på rijsdansk.

Ønte for a ejn ska vara ennakræjnd mæn språgged mister en stor del å sina nyanser nær'ed ønte kanj brøggas mæ

Seneste sprognyheder 📶

19/3	Evolution i sprog: Dovenskab har ændret ord videnskab.dk	
30/10	Hvem taler: Kan du høre forskel på menneske og maskine? www.dr.dk	
6/3	Dansklærer: Tosprogede børn bliver sprogligt forsømt \mid www.bt.dk	
28/2	Flere og flere ordblinde starter på universitetet - Magisterbladet magisterbladet.dk	
22/2	Keeper eller målmand — hvilket ord er bedst? Dansk Sprognæyn dsn.dk	

a.

28/3	Indigenous languages come from just one common ancestor, researchers say - ABC News (Australian Broadcasting Corporation) www.abc.net.au
27/3	UVic news - University of Victoria www.uvic.ca
26/3	New York Nonprofit Media: Native American nonprofit aims to boost community health by teaching Lakota language nynmedia.com
22/3	Teenage business owner aims to revitalize Blackfoot language globalnews.ca
19/3	I anguage revival preserving history www.smb.com.au

FLERE NYHEDER >>>

Verdens sprog på Sprogmuseet.dk på et større kort

Mere i kategorien 'Dialekter'

Sønderjyder og københavnere kender naboen på sproget Nyt på dialekt.dk

Meget er stadig møj ...

Boramesterkæder og dialektgrænser

Nve kommentarer

Maj-Britt Kent Hansen til 1

Ruben Schachtenhaufen til Er det forkert at splitte sammensatte

Niels Larsen-Ledet til Er det forkert at splitte sammensatte ord? william fich til Jødiske efternavne

Jens Michael Kofod-Hansen til Nytårsfortsæt

Jens Michael Kofod-Hansen til Nytårsfortsæt

Herluf Hansen til Ded borriinholmska måled

Arturo til Hebraisk: Et genoplivet sprog eller et nyt sprog?

Yunus til Two Turkish Loanwords in Swedish

Sonstige til Den Danske Ordbog på nettet

bárastans ejt minimum a kujnskav.

Borrijnholmara ve hær ijnvænna, a dær alri hár vared en eijijnli stávekonvensjon å dærme retstávning på borrijnholmsk, å a borrijnholmsk dærfor kanj stávas lie sæm ejn ve å e vijllar å. Dætta e bådda ræjtit å forkjert, dær hár alri vared en fastlajt borrijnholmsk retstávning, mæn dær hár bestemd vared en anvænt stávekonvensjon, å ejn hár alri på borrijnholmsk kujnned stáva akkurat, sæm ded ejn pasde.

Ræjasmåled å dialektsprågged

I 1500-táled ijnførtas en form å skrivtlit ræjasmål i hela Danmark. Språgged besto på dænj tijden å flerra forskjellia slavs dansk, dær va overklassespråg (fijnt) å bonaspråg (almuespråg), dær va kjøbstáspråg, dær lå tæt opå åuerklassesprågged, mæn åu hadde regjonála præg, å dær e blevd argumenterad for, a dær'kje fánns eet "dansk språg", mæn en fáli massa forskjellia mål (dialekter), dær samlad udgjorra dansk.

Mæ rijssprågged va formåled a få saj ejt samlad rijsdansk, dær kujnna snaks sæm fællesspråg áuer hela lanned. Ded va ajlse ejt slavs jælpaspråg. Dom udvajlde ded dialektområded, sæm dom menada saj há ded nættasta dansk, å valged fajlt på Øresundsregjonan, vor dom i dom skånska og sællandska byerna omkræjn Sund snakde ded yppelista hojøstasta å grajnnasta dansk ifølge dom lærdas mening. Dætta områdeds språg kom te a præga dom næsta monga hunrada årens udvikling å rijsdanska ståndårder å senara retstavning.

I 15-1600-talled va dær ijnjen fást retstavning, mæn dær fánns dog vissa stándárder. Ejn kujnna stáva ejt or på 2-3 forsjællia måder, mæn ejn kujnna ønte stáva hip sæm hap. Tyjeli forsjel ser ejn eksempelvis imæl skrivaranas frembrijnjelser i form å sjiftarna å dom lokálesas ejna nerskrivelser i form å regninger, udlægj, sjyldsbrev å te tier teføjada testament. Mædans ejn i en by kanj komma ud ifor, a skrivarana konsekvent brøgga oren *sko, schoo* å *scho* om sko å *tho* å *to* om to, så fijnna ejn i dom teføjada regninger å bilag eksempel på en næstan lisså konsekvent brøg å *schou* å *tou/thou.* Ætte standárden kujnna or sæm sko å to stávas bådda mæ sch å sk, mæn vokálen skujlla var o, mædans dom lokále va mere tebøjelia te a stáva vokálarna, sæm dom lø. Ejn kanj ajlse saja, a en vis standárdisering å dansk språg kom te, lån tijd før a en konsekvent retstavning ble tád i brøg.

Fænomened kjænnas desforudan i moderna dansk åu, omænd bárastans få, hvor forsjellia stávemåder å samma or e teladt mæn ønte å stáva ded helt vekårlit. Sålens kanj vi stáva kikke å kigge, mæn ønte kiggø, kike å kicke osv. De'ed majed få tillådne dobbeltformer i moderna dansk, mæn i norsk folkemål, ded sæm nu kallas nynorsk, forekomma sånna dobbeltformer ota. Nynorsk hár lijsom borrijnholmsk vared præged å ejn sen retståvning vekkan hár gjivd grobujnj for udviklingen å forsjellia stávemåder å samma or.

Trods ijnførelsan å ejt ræjasmål så fijnna vi åu flere lokále or, sæm hár fujnnad vej te pápired, å dette gjælder bådda professionella skrivara å almijnelia folk, dær benyttjer særlia dialektor. I Malmø tingbøgger frå 1500-talled fijnna vi eksempelvis lokále or sæm *pugga* for frø, å i dænj borrijnholmska historikarajn Rasmus Ravns kjerkebogsføring i Å Kjerka, hvor hanj va degn 1654-77, fijnna vi særskånska gloser sæm *påg* (dreng) å *hudda* (skur). Å i sjifteprotokollarna for Skáne å Borrijnholm forekommer en konsekvent brøg å oret *ifareklæder* æjle *ifarekler*, hvor dom sællandske sjifterna istájn brøgga *gangklæder*.

Ganska bemarkelsesværdit fijnner ejn, a ded ønte bára e dom vetágne danske rijssprägsor, sæm standáriseres, mæn åu dom vilkárlia dialektor, dær optrár hist å her. Ejn føller så a saje en uskrivan regel ve brøg å dialektor, sæm sålens lijsom dom rijsdanske kanj stávas mæ en smula variasjon, mæn ønte ætte nerskrivarans forgottbefinnannes. Hva angår brøggan å dialektor, kanj enj naturlivis mistænka skrivarana for øntte sæl a vare klár áuer, a dær e tále om dialektor å ønte "autoriserede" rijsdanske or, dette bler eksempelvis tyjelit, nær oren grámmatisk bøjas ætte rijsdansk mønster æjle forsøggas a skrivs så dansk så mujlit. Ded ses iblán anned ve angjivelsen å oret kåbe i skånska å borrijnholmska sjifter frå 15-1600-åren. Medans ejnkeltpersoner udan skrivaranas baggrujn å uddánnelse kanj angjiva drágtstøkkjed sæm kaaua å koua, så fijnna vi hos skrivara ded danske oret kaabe æjle mællanformen kaaue.

Di æjlsta borrijnholmska standárdarna

Ejn á di forsta sæm hejlt bevidst nertegnada borrijnholmska gloser, i mosætning te dom tiliara skrivaranas mera ubevidsta brøg å borrijnholmske gloser imæl dom danska, va degnen i Vestermarie Jacob Peter Prahl. Prahl udgá i 1777 "Agerdyrknings Catechismus, efter Bornholms Agerdyrkning-Maade". Dænj borrijnholmska ågerdyrkningsmetoden va ifølja Prahl så glimrannes, a dom kujnna tá ve læra å dænj i resten å lanned, mæn Prahl fánnt'ed telia interessánt a forklára, var dom forsjellia mådarna å redskáv he på borrijnholmsk. Ded va'ttje borrijnholmska or, dær skujlla forkláras for borrijnholmarijn, mæn for ded dansktalannes publikum, gloserna va dærfor forsøjt forkláred på rijsdansk mæ en telemped dansk stávemåda å dansk bøjningssystem, dvs. or sæm "a pluddra" e bled te "at pluddre tørv", å dyjngan å hakked å æjlted tørv kalds "pluddren" istájn for "pluddran", ded samme or sæm iøvrit brøggas idá om pløra.

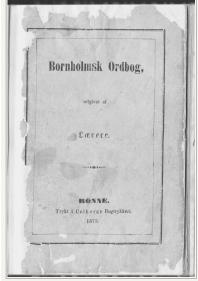
Dom næsta forsøjen fånnt stá i åren dærætte, vor dær i en stádi stijannes strøm ble sitered songa, dikt å ortøj å borrijnholmsk i æjles ræjnt danskspråglia publikasjoner. En å dom forsta orbøggarna kom te mæ språgmanj J. C. S. Espersen, dær i 1840'ana å -50'ana ijnsamlada borrijnholmska or å ortøj. Baggrujn va dænj, a Christian Molbech i 1841 udgå sijn "Dansk Dialect-Lexikon indeholdende Ord, Udtryk og Talemaader af den danske Almues Tungemaal i Rigets forskiellige Landskaber og Egne, forsaavidt som de ere fremmede for Skriftsproget og almindelig Sprogbrug med Forklaring og Oplysninger ved C. Molbech."

Molbech menada ønte, a dom norska, færøska å borrijnholmske dialektarna va nær nog på dansk te a ijngå i orboggan, å hanjsas uddalukkelse å borrijnholmsk fijkkj Espersen te å begjynna sijn ijnsamling. Espersen nåde a få færdigjort sit materiál i tre hæft ijnnan sijn dø i Artikler om

aktuelle sprog Alfabeter Anmeldelser arabisk Biblen bogstaver børn Danmark Dansk Dialekter

engelsk esperanto Formidling fransk identitet konsonanter Medier modersmål Musik Navne norsk Ord ordbøger ordforråd oversættelse Plansprog religion romanske sprog russisk Sjov skriftsprog sprogdød Sproggeografi sprogkort Sprogpolitik sprogteknologi svensk truede sprog tv tyrkisk tysk Udtale Underholdning Video vokaler

Arkiv	Resources
ıli 2018	Ethnologue: Languages of the
uni 2018	World Forvo – All the Words in the
naj 2018	World. Pronounced.
april 2018	LL-Map: Language and Location
marts 2018	Minority Rights Group
februar 2018	Omniglot. Writing Systems and Languages of the World
januar 2015	UNESCO Atlas of the World's
december 2014	Languages in Danger
november 2014	World Atlas of Linguistic
maj 2014	Structures (WALS)
marts 2014	
februar 2014	Resurser
oktober 2013	
august 2013	Bogstavlyd
marts 2013	Dansk sprognævn
januar 2013	Den danske ordbog
december 2012	Dialekt.dk
november 2012	dk.kultur.sprog
oktober 2012	Korpus.dk
september 2012	Nye ord i dansk på nettet (NOI
juli 2012	Ordbog over det danske sprog
juni 2012	Ordnet. Dansk sprog i ordbøge og korpus
maj 2012	Sproget.dk
april 2012	Svenska Akademien
marts 2012	∂ (Schwa.dk)
februar 2012	O (Ochwa.uk)
januar 2012	
december 2011	
november 2011	
oktober 2011	
september 2011	
august 2011	
juli 2011	
juni 2011	
maj 2011	
april 2011	
marts 2011	
februar 2011	
januar 2011	
december 2010	
november 2010	
oktober 2010	
september 2010	
juni 2010	
maj 2010	
april 2010	
marts 2010	
februar 2010	

En å dom forsta orbøggerna på borrijnholmsk: "Bornholmsk Ordbog udgivet af lærere" frå 1873, udgjiven sæm hjælp te dansk for borrijnholmsktallannes

strajs. Forst i 1908 ble ordboggan udgjivt å Videnskabernes Selskab mæ telæg à V. Holm à redigjerad å språgmanjana Svend Grundtvig å Ludvig Wimmer. Dom sista to sto au for telægged "Bornholmsk sproglære", dær ble inkluderad i orboggan. Orboggan ble sist gjenoptryjkt i 1994.

1859, mæn å forsjellia årsåger ble'd ønte publiserad

Ejn ejntli standárd for stávning forsøgde Espersen saj ønte mæ, mæn bøjningsformarna gá hanj eksempler på ve dom anførda sitát.

Ded borrijnholmska språgged å bøjningarna

Mosát dansk hár borrijnholmsk tre kjøn. Dom ubestæmde kjænneoren anførde Espersen ejn for hanjkjøn, en for honkjøn
å ejt for ijnedkjøn. Ded bestæmde kjænne
or ætte ored i entál for hanjkjøn -ijn, for honkjøn -an/-n(ujnnantåd or ænnannes på -ing) å for ijnedkjøn -ed. I flertål e dænj bestæmde artiklijn for hanjkjøn -ana, for honkjøn -arna à -en for ijnedkjøn. En ájnnan versjon va enj, en å et. Sæm folkemål begjynde åu en ænring frå stávningen ejn te enj a i bestæmd entál -inj. Dom to variasjoner ejn/enj og -ijn/inj kanj ses sideløvvannes i borrijnholmska tekster udgjivna omk. 1900. Å dom to variasjonana e ejn utvilsomt dænj ælsta, medans dænj anre à ynra e en fonetisk gjengjivelse å lyejn. I dom æjlsta kjenta tekststyjkkjerna e'ed ejn å ejt, sæm e brøgd, mæn bæggja former há vared brøgd sideløvvannes så læjnja, a bæggja idá må åtrajtas sæm "korrekte". I vorra dá e enkelte or endå ståvad mæ dænj nye formen uanset om'ed æjles e'ed gamla systemed dær benyjttjes, ded gjæller te eksempel "manj".

Ejn má ønte heller glømme a æjnalsan –jn á –jnn gjengiver ejt j-farvad n (sæm på Borrijnholm ota kallas stemd n) á a lyejn dærfor nærmara angjir ejn -jnj-lyj. En stávemáda sæm áu e tád op i senara arbjar om sprágged. Dænj ortográfiska angjielsan e desudan en fælles stávning for en ræjkkje forsjellia borrijnholmska dialekter, á udtálan á te eksempel ejt or sæm hujnj kanj udtálas så forsjellit sæm hujnn, hujng, hunj å hujnj.

Språgmanj P. Møller, dær sto båg udgjivelsan å "Borrijnholmarijn", ejt borrijnholmsksprågged blå, sæm ijnneholt storier, dikt, songa, populærvidenskávelia artikler, nekrologa a korta monografier, va au aktiv i spragdebátten. I 1920'ana arbied hani for ein enklara standárd á borriinholmsk. Møller forsøide a jinføra bogstaved ú te erstatning á dænj inkonsekvente brøggan å nj å jn. I 1931 introduserada hanj sijn nya standárd for Borrijnholmarijns læzara i en "Borrijnholmsk Maalstræv" i åreds forsta nummer. Møller skriv:

"Te à begjyńa me ińføres: \acute{n} te à brøgga for Tvelye \acute{n} j+n, ´l te à brøgga for Tvelye \acute{n} j+l, w te à brøgga for Tvelyeń u+v, naar ijkje ævent dæńa lyeń ættefølles udaa eń Konsonânt i samma Stawlse, for i saa fa 1 brøggas otast u. à = kart, aa =lânt, a lyst, â morrit a, z = de stemda s'ed."

Møllers standárd vánn alri storra udbreddelsa. Eń à en – hanjkjøn à honkjøn va for svárra a àskjijlla, à i dænj bestæmta entálsformen ajlt for lánt frá tálesprågged, for hær prævde Møller a introdusera en mera "danskklingende" bøjning, hvor -ijn ble áløst á -eń. Ønte hæller hansas forsøj på a åskijlla a, aa, \dot{a} à \hat{a} (ded gamla \dot{a}) ble tád op. Minra æn 20 år senara ble bolle-å'ed ijnført i dansk åu, vekked mæførta a brøggan å å å aa i Møllers variánt ble ganske forvirrannes. Møller brøgde næmli á for kårt a å aa for moderna dansk á. Ded kårta a ed ble brøgd i ynra tekster for at, mædans ælra tekster brøgde ad. Å, dær brøggas for og i borrijnholmsk ses å-å-te brøgd om at, mæn dætta e ønte korrekt, mæn sjyls samma moderna førvejslannes brøg å at å og i danska sætninger, f.eks. sætningen "husk at lukke døren" à ijkkje "husk og lukke døren".

Idá

Idá e'ed dansk bællana får læra sai frå bællastauan te gymnasied. Dom ojnna sajer dom ælra ønte ve læra frå saj å dom ælra sajer dom ojnna hællra ve ága i løddabojser end læra va'ed betyr. Varend sæm e grujn, så e ded borrijnholmska språgged på vej a nikka å.

Trods monga forsøj e'ed ijkkje inu løkkadas a få giennemført nån form å ujnnevisning i borrijnholmsk i skolan. Bådda skolan å politikerana hár vared sendræjtia dálsada te à

Bornholms befolkningsudvikling 1850-2011

komma mæ ejn samlad språgpolitik. I 2008 søjta ejn ganska visst a etablera ejt borrijnholmsk språghold på

ianuar 2010 december 2009 november 2009 oktober 2009 september 2009 august 2009 juli 2009 iuni 2009 maj 2009 april 2009 marts 2009

ojndomsskolan ætte ønska frå dom ojnna sæl, mæn ded ble raskt klárt a språgijnlæring i autantimmarna når kammeråtana spijlde borfobul livæl ijkkje va ded, sæm tetråk dom ojnna mest. Mæ skoladá å ættemiddásarbja e'ed ønte språgfåg, sæm vejer tungast, når dom ojnna om autanijn går på ojndomsskola. A intressan for ujnnevizning i borrijnholmsk e stor iblán dom ojnna sæl, e tyjeli, mæn dænj e ønte stor nok te a konkurrera mæ sport, ættermiddásarbja å ded sosiále samvared mæ kammerátana. Dom flesta språgtetággen hár vared stobbivada ensamsprojekt, mæn ijnana pláner for ejn lángsigtader løsning, sæm skujlla sikre ded borrijnholmska språggeds áuerlævelse i kommannes generásjoner, e blevd iværksát.

Idá e'ed houdsálit <u>Selskaved te bevåring á Borrinjholmsk</u>, dær hár markered saj i språgdebátten. Selskaved hár udáuer arbjed mæ a danne ejt språgnævn, sæm kujnna besvára sporsmál vedrørannes udtála, grámmatik mm., áu kjæmpad for ujnnevizning i borrijnholmsk i skolarna. En ujnnevizning, sæm må sajes a vare hárdt tetræjnt, ves borrijnholmsk fortsat ska vare ejt språg á ijkkje en forkræjnder form á bællaajtut sms-kaudervæjlsk.

Lidt om bornholmsk grammatik og stavning

Kendeord og køn

Modsat dansk har bornholmsk tre køn. De ubestemte kendeord er *ejn* for hankøn, *en* for hunkøn og *ejt* for intetkøn. Det bestemte kendeord er dænj og ded, den oprindelige hankønsform dænj bruges om både han- og hunkønsord i bestemt form. Når der ikke står noget tillægsord foran navneordet, danner man den bestemte form ved at flytte artiklen om til slutningen af ordet. Den bestemte artikle efter ordet i ental for hankøn er *-ijn*, for hunkøn *-an* og for intetkøn *-ed*. I flertal er den bestemte artikle for hankøn *-ana*, for hunkøn *-arna* og *-en* for intetkøn.

Personlige stedord

De personlige stedord på bornholmsk er: Jeg -1. Pers. ental $j\hat{a}$, du -2. Pers. ental er det samme på dansk og bornholmsk. Han/hun/det-3. Pers. er hanj, hon, danj og ded.

Til ordet man er knyttet det særlige forhold at hankønsformen ejn er brugt.

Vi-1. Pers. flertal er som på dansk, men I-2. Pers. flertal er i ældre bornholmsk Ni, men er i nyere tid erstattet af dansk I, Ni er således stort set - hvis ikke helt - gået af brug. De -3. Pers. flertal er på bornholmsk dom eller di, hvor De derimod er brugt i 2. Pers. ental og flertal som i tiltaleformen De (eks. Vil De have en kop kaffe) så bruger man ikke dom men De som på dansk, om end denne form stort set ikke anvendes. Di er som de på dansk, men i mange af de bornholmske dialekter er dom (egentligt dem) den vanligste form, specielt på Nordbornholm. Begge er i nutiden brugt inkonsekvent mellem hinanden.

Sætninger med dobbelt benægtelse, der er typiske på bornholmsk benytter ofte dom, f.eks. de store børn "dom stora bællana" men kan også siges som "di stora bællana".

Udsagnsordenes bøjning

I ældre bornholmsk fandtes to bøjninger i nutid af udsagnsord: -er og –ar. F.eks. Já avlar (jeg avler) og já saver (jeg sover). I nutidsbornholmsk er disse stort set erstattet af den fælles form –er.

Udsagnsordene bøjes desuden i ental og flertal, f.eks. Já kjøver, di kjøva (jeg køber, de køber)

\hat{A} og \hat{A}

Konsonanten á bruges på bornholmsk for højt a. I ældre bornholmsk stavet á, i nyere â. I nutiden er á begyndt at finde indpas igen, da denne er lettere at bruge i sms og på tastatur. Her i teksten er benyttet á.

Ordforklaring

Ága – oprindeligt tage hen til, køre, bevæge sig hen til – det samme som det ældre danske ord "age". Ága te bys = tage ind til byen. Det bruges tillige i betydningen "gå omkring i" f.eks. ága i bojser – rende omkring i bukser, men dette er en nyere dannelse, det kan derimod ikke bruges i den almindelige betydningen af "gå", f.eks. "går du ofte i bukser?", her vil ordet "går" bruges.

Ajlse – altså

Ártelihe eller ártilihen - artighed, morsomhed.

Áuerhatt – overstået.

Ávizstøkkjer – avisartikler/avisstykker

Bára mæn - kun

 $Beburen-være\ fri\ for,\ slippe\ for.$

 $Br {\it \omega} g - br {\it u} g g a - br {\it u} g e g a - br {\it u} g e r e.$

Bælla-børn, bællastaua-børnehave, bællaajtu-barnagtig, (hankøn=bællaajtuer, flertal=bællaajtua)

Dorra – deres

Dålsada – egentligt klodsede, men også i betydningen dårlige til, ringe osv.

Ennakræjnd – pedantisk.

Forgjætta-glemme, forgat-glemt.

Førvejslannes – forvekslende.

Grajn-fin.

Gryza – gru, forbavselses, forgryza sig – at forskrækkes ved, noget der vækker en med skræk, væmmelighed, stor overraskelse eller gru. En slags negativ forbavselse.

Hojøst – fint, fornemt, a snakka hojøst – tale fint, hojøstasta – mest hojøste

Horra - dreng, fyr, knægt.

Hujnta – mangel, hujntan på – manglen på.

Idá – i dag, nu om dage.

 $Id\dot{a}-i,\,egentligt\,\,udaf-udi-i$

Ijen-igen.

Ijnjen, Ijnena – ingen.

Ilæl – alligevel.

Imæl - imellem, mellem.

Istájn – i stedet (stá – sted, allesteder – ajlestájn, astá – afsted)

Jimmsk - halvdum, egentlig af hjemlig.

Jøs - se godt ud, en jøsser kar - en flot fyr.

Kar – fyr (udtales med fladt a som i kager).

Konner – koner.

Kjølit - cool.

Klævsjijd – klodsmajor.

Lán – lang (lán, lánga – lang, lange, lánt – langt)

Ly-lyd, lyejn-lyden, lyr-lyder.

Løddabojser – hængerøvsbukser, bukser der hænger ned på bagdelen, gå å lødda – gå med bukserne hængende ned.

Målbrøg - sprogbrug

Nikka $\dot{a}-d$ ø, afgå ved døden, stille træskoene

Nutijdens - nutidens, vore dages.

Ojn – ung, dom ojnna – de unge (ojn, ynra, yjnst – ung, yngre, yngst)

Oppvigling - ophidsen til modstand, oprør.

Orstæv - ordsprog, talemåder mm.

Ortøj – ordsprog, talemåder mm.

 $Ota-ofte,\,otast-oftest.\\$

 $Pibel-pige,\,tøs.$

Pugga - frø, 'pugga mæ fyjl' -chokoladefrø med fyld

Rá – rent, korrekt, snakke rá – snakke korrekt, rent og lign.

Rázzapás – en der farer omkring, fortravlet, om sig, være på farten osv.

Ræjasmål – rigssprog egtl. rigsmål , ræja = rige (det hedder ræjasmål men rijsspråg, det sidste antalig en

"forbornholmskning" af rigsdansk).

Rijsspråg – rigssprog, rijsdansk – rigsdansk.

Ræjti – rigtig.

Sannságer – eventyr, fortællinger.

Sjifterna - skifterne (skifteforretninger)

Sjødda – bestille, lave noget.

Skræjnkja – spænde ben for.

Språgmanja-sprogmænd, språgstoria=sproghistorie, språgskott=sprogbevaring, tradition.

Stijannes - stigende.

Stjærna – se, kigge på

Stobbivad - kortsynet.

Storia-historie.

Sålæns – således.

Trøbbel – problem.

Vijla te – dygtig til, kyndig i, viljara –, vijllar – (flertal og ental af samme)

 $\label{eq:Viner-nar} Viner-nar, grin, gjorre viner \ \dot{a}-gjorde \ nar \ af, grin \ med.$

Ynra - yngre.

Æjle – eller.

Ælra – ældre.

Ønte – ikke.

Åfø – efterkommere.

Åu – også.

Borrijnholm hár hela 4 flagg i brøg

Dannebrogen – brøgges sæm i resten å lanned å e ifølla forsjellia ujnnersøjelser dænj mest populæra flaggijn på øn. Lannskabsflaggijn – fællas flagg for dom fira lannskaben Skåne, Halland, Blekinge å Borrijnholm. I dom senera åren e flaggijn bled mera å mera populær. Toristflaggijn – åu kalled Krølle Bølle-flaggijn, dænj nok mest kjænnte flaggijn udanfor Borrijnholm, men ujnnersøjelser vizer a Toristflaggijn e dænj minst populæra iblån borrijnholmarana sæl, bårastans en liden skåra houdsaelit i toristbransjen brøgger flaggijn.

Borrijnholmaraflaggijn – e danned udifrå Dannebrogen å Toristflaggijn, mæn e i mosætning te Toristflaggijn heraldisk korrekt. Monga borrijnholmara mener dæjnna flagg e dænj ræjtia borrijnholmska flaggijn.

Camilla Luise Dahl

Centre for Textile Research, Københavns Universitet

Læs også:

- Biblijn på borrijnholmsk "A Bibelinj bler åuersat tee ded Bornholmska sproged ee ætte bodd frå Gud å Jesus å Hellig Ånd. For i Guds orr står der a Bibelinj skanj åuersættas tee alvardens...
- Norsk sprog 1807-1820 [del 1 af 2] Sprogets betydning og den nordiske renæssance Johann Gottfried Herder (1744-1803) © Bildarchiv Preußischer Kulturbesitz Før nationalismens tidsalder blev sproget sjældent tillagt en kulturel eller politisk betydning. Sproget var for de...
- 3. Norsk sprog 1807-1820 [del 2 af 2] [Første del her] Sprogkuppet Selvom man i Norge endnu ikke tillagde sproget den

samme værdi som i Danmark, så var der kredse der tillagde det en klar national betydning. Opløsningen...

4. <u>De arma goterna</u> Wilhelm Marstrands store vægmaleri fra 1866 i Roskilde Domkirke: "Christian IV på "Trefoldigheden" i Søslaget på Kolberger-Heide" i 1644. Det var her "gotens [svenskernes) 'hjælm og hjerne brast'" og kongen...

Tagget med: bornholmsk, Danmark, Dansk, dialekt, revitalisering, rigsmål, skånsk, skriftsprog, Sproghistorie, standardisering, Stavning, Sverige, truede sprog, Udtale, unesco, østdansk

16 kommentarer

Spændende at læse bornholmsk - tak!

Sjovt nok er "SELSKAVED TE BEVÅRING Å BORRINJHOLMSK" is hjemmeside (kun) på rigsdansk. Det siger måske noget om bornholmsks skriftsproglige velbefindende. :-/

Svar

 $\rm Ja,$ inj kanj vel saj a ded hastar me a lava inj gokjender ortografi. Spåged e nu i brygj bara hos folk fødda injan 1980.

Svar

Henrik Klindt-Jensen

19. oktober 2012 • 09:52

Jâ troer nu lival, a ded ønta kajn nytta nantijn

å præva a få vos ajla te å skriva på samma vised. Mijn bestafår, Alfred Jensen "A. J." hår skrevad så majed, å jå brøgger nu hajnsa måda å gjorra'd på.

Bestafår hår etterlatt så kolosâlt med dikt, som aldri hår varred trykt forrud. Jå præver å lava en udgava tesammens me Karen Margrethe Pedersen frå Ujniversiteted udi Kjøvenhavn.

Svar

Anker

30. oktober 2013 • 11:14

Skrive og staveformen i disse artikler er så dårlig at selv jeg som gammel bornholmer har svært ved at læse dem. Jeg har ellers ikke problemer med at læse bornholmsk, skrevet af bornholmere. Man får næsten fornemmelsen af at skribenten prøver at gøre nar af det bornholmske sprog. Eneste undskyldning er at der er flere dialekter på bornholm.

Og jeg har aldrig i hele mit liv set den skånske flag, her kaldet Lannskabsflaggin benyttet på bornholm. Så det er udsprunget af fri fantasi.

Svar

Henrik Klindt-Jensen

5. november 2013 • 20:02

Jeg vil sige tværtimod til Anker. Det ovenstående er lidt for moderne til at være klassisk bornholmsk. Der står "ded bornholmska måled", de gamle ville sige "ded bornholmstja måled." Der står også "ujnervisning", det også for moderne – ordet fandtes ikke på gammelt bornholmsk, men det ville hedde "ujnervisnijn".

Dette med, at der var flere bornholmske dialekter, er altid stærkt overdrevet. Der blev talt ret ens over hele øen udenfor byerne i gamle dage. Af urgamle forskelle kan nævnes, at "tang" nordpå hed "ævia", medens det sydpå hed "ædja".

Svar

Anker

13. marts 2014 • 09:47

Til Klint-Jensen vil jeg sige du giver jo næsten selv svaret angående dialekter, med de eksempler du giver, men jeg kan tilføje et par mere. På nordlandet siger man "bræ", i snogebæk siger man "brætter" på nordlandet siger man "åjen" i ibsker siger man "iven". Og så ville man i hvert fald på nordlandet sige "ded borinjholmska sproget", hvor udtrykket "måled" kommer fra ved jeg ikke, et mål er noget man måler med, lig et pottamål. Sproget på nordlandet kaldes âlinja svensk og i rønne for rønnafint, hvad de kaldes på andre lokaliteter på øen kan jeg ikke huske.

Svar

Henrik Klindt-Jensen

13. marts 2014 • 21:31

Jeg ved ikke, om glosen "mål" i betydning "sprog" (fvnf. "modersmål") er bornholmsk i sig selv, eller arkaiserende overført til dialekten alene af de bornholmske "målstræbere"

Svar

Camilla Luise Dahl

5. september 2014 • 10:06

Tak for debatten. Jeg er da ked af at specielt Anker mener jeg taler dårligt bornholmsk. Det her er det bornholmske jeg talte hjemme. Et sprog er ikke statisk, et sprog udvikler sig med sine brugere. Og kommer der nye ord til der er behov for at bruge, så inddrager man dem. Et sjovt eksempel er fx når ældre mennesker siger computerijn, der altså er blevet hankønsord. Et af de ord der var fremme da jeg var barn var bællaståuijn og det er bestemt heller ikke ældre bornholmsk. Et sprog er som sagt ikke statisk, for så ville det ikke være et levende sprog. Så ville vi kunne en mængde gamle glæder for høstredskaber og planter men intet nyt ville komme til. Omvendt så er det jo heller ikke alle ældre gloser der forsvinder. Når et sprog er på vej til at dø ud så finder man også det interessante fænomen, at enkelte ord er bevaret i en lille gruppe bare, måske endda kun i en enkelt familie – måske gemt fordi det var bedstemor Karens yndlingsudtryk eller lignende. Et sprog er således en blanding af gamle ord og nye ord – det er rigsdansk også, hvor man selvfølgelig kan finde gamle ord som purløg side om side med nye ord som cd-afspiller eller fremmede indlånsord som pc eller chill factor. Ujnervisnijn skulle det selvfølgelig være og ikke ujnervisning, det var en typo.

Vedrørende de mange dialekter, så tror jeg Sandvigsvensk m.fl. var kortvarige indvandrerdialekter. Altså første generation talte svensk, næste generation talte begge dele eller et blandingssprog og næste generation igen talte bornholmsk. Enkelte ord er antagelig bevaret men størsteparten gået i glemmebogen. De mange skåninge på øen talte ikke rigssvensk men skånsk dialekt, så deres dialekt lå allerede tæt op af den bornholmske og havde allerede mange dialektord til fælles med enten rigsdansk eller bornholmsk. I Göinge siger man fx iven om øjne mens man i Österlen siger øjen, i Trelleborg hedder drenge og piger horra og pibla mens det i størsteparten af Skåne hedder påger og tøser. På Nordlandet i min mormors tid var der folk der sagde pojka og påga på henholdsvis svensk og skånsk, men det mest almindelige var horra, der brugtes overalt. Jeg vil tilslutte mig at det med dialekterne er lidt overdrevet, der var naturligvis forskelle, men nogle skyldtes bare små grupper af folk fx immigranter der talte et indbyrdes sprog og andre var mere områdebestemte.

Svai

Herluf Hansen

7. november 2016 • 16:29

Jeg må give Anker ret. Der er alt for mange fejl i det du skriver. Bare et eksempel: bornholmsk hår vared... Der skal stå bornholmsk hår vad. Jeg tror ikke på at I kan have talt i dit hjem somdu skriver. Når jeg læser bornholmsk er det altså ikke som du skriver. Men det er da al ære værd, at du prøver at skrive bornholmsk. Noget autoriseret skriftsprog findes ikke, men der er alligevel grænser for, hvad der går an.

Herluf.

Svar

Henrik Klindt-Jensen

5. september 2014 • 10:26

Gudhjem siges jo at have været helt affolket efter pesten og genbefolket af svenskere. De mange stenværksarbejdere fra Sverige har bestemt også ssat deres præg på sproget. Når nye ord kommer ind i bornholmsk, bliver de i reglen taget i hankøn.

Svar

Camilla Luise Dahl

5. september 2014 • 15:31

Det er interessant det med nye ord og hankønsord, det var jeg ikke umiddelbart klar over men det giver god mening. Det kan også forklare at det er blevet bællastâuijn for stâua er jo hunkøn og burde således hedde bælladtâuan.

Svar

<u>KristerP</u>

31. oktober 2014 • 08:48

Som Skåning (Trelleborg) så måste jag säga att det trots den (för mig) exotiska stavningen så är Bornholmska förvånandsvärt lätt att läsa då den är väldigt lik talad Skånska.

Svar

Henrik Klindt-Jensen

3. november 2014 • 09:00

Der findes en ganske omfattende skreven luttatur på bornholmsk især fra første del af 1900-tallet – dels fokeoptegnelser, såsom Kuhres bornholmske "sånsager", originale prosa-bidrag såsom Karl, M Kofoeds forællinger ("Stinas reza re Rønna" har markering af forskellen mellem land-dialekt og klassisk Rønne-fint) og der er ganske mage digte, som respekterer den gamle grammatik – K. A:Petersen, Lfred Jensen/A. J., Jørgen Vibe, Christian Stub-Jørgensen Alle bruger nogenlunde den samme bogstavering, så hvis man er interesseret i dialekten som litteratur, er der ingen vej uden om den gamle bogstavering. Og ellers kan man jo stave, som man selv vil!

Svar

Jens Michael Kofod-Hansen

9. maj 2015 • 19:30

Om kendeord

Der står at "man danner den bestemte form ved at flytte artiklen om til slutningen af ordet", og det er vel også en almindelig beskrivelse når det drejer sig om rigssproget. Men det er vel strengt taget ikke helt rigtigt. Det ubestemte kendeord er historisk det samme ord som talordet en, mens bestemthedsendelsen var et stedord, kendt fra oldnordisk inn, in, it, der veksler med hinn, hin, hit(t). Det kendes også fra fx litauisk añs "hin", russisk on "han", hittitisk annis "hin", oldindisk åna- "denne" af indoeuropæisk *eno-, *ono- "hin". Hin kan være sammensat af dette ord og et andet stedord, indoeuropæisk *k'e-, *k'o- "denne", ligesom græsk keînos "hin"

(En asterisk (*) angiver at der tale om en konstrueret form (ikke overleveret), en bindestreg at der evt. skal tilføjes kasusendelser (som fx nominativ-s'et, der svarer til -r'et i tillægsordenes hankønsform på bornholmsk) og k' at det er et k udtalt som fx før i.)

 $At \ den \ bestemte form \ bevarer \ et \ eventuelt \ stød \ på \ rigssproget, \ tyder \ vel \ på \ at \ man \ stadig \ i \ vikingetiden \ opfattede \ bestemthedsendelsen \ som \ et \ selvstændigt \ ord.$

Der står også "sætninger med dobbelt benægtelse". Er det en skrivefejl for "dobbelt bestemthed", eller hvordan skal det forstås?

Ded borrijnholmska måled - SPROGMUSEET | SPROGMUSEET $Undskyld\ jeg\ ikke\ skriver\ på\ bornholmsk,\ men\ jeg\ er\ ikke\ bornholmer-det\ er\ mange\ generationer\ siden.\ Jeg$ havde dog ikke svært ved at læse den bornholmske tekst og brugte næsten ikke ordlisten. Henrik Klindt-Jensen Det er vel ikke korretkt at sige, at den bestemte form dannes ved at partiklen flyttes bagom ordet. Der er jo to $markeringer\ af\ bestemt\ hunkøn,\ -an\ og\ -en.\ Dertil\ kommer\ den\ særlige\ regel,\ at\ hankønspaletalen\ falder\ bort\ i$ $be stemt\ ejefald.$ Trackbacks 1. Skåneländska | LINGVISTBLOGGEN Skriv en kommentar Navn (kræves) E-mail (kræves) Hjemmeside

Send mig en e-mail når der kommer flere kommentarer.

© 2018 SPROGMUSEET • Kører på WordPress. Tema baseret på Mimbo

